PRAVDA (DŽŇÁNA JÓGA)

Nejsme tělo

Vybráno ze Satsangu 21.2.2002

Óm Šrí Paramátmane Namaha

Základním prvkem duchovnosti je pochopení, že nejsme tělem. Nepřestáváme existovat, když nás opustí naše fyzické tělo, protože jsme se nikdy nenarodili. Jsme Pravdou, která se nikdy nezrodila ani nezemře. K tomu vědomí jednou dospějeme. Existovali jsme ještě předtím, než se narodilo fyzické tělo, a naše existence bude pokračovat i po smrti těla. Jsme věční. Existence je věčná. Tato Existence je vědomou Existencí. Měli bychom směřovat k tomu, aby naše štěstí nebylo závislé na ničem z okolního světa.

V mysli může vyvstat pochybnost: „Co se se mnou stane?“ Proč vůbec taková myšlenka vzniká? „Co se se mnou stane“ – znamená, že se ztotožňujeme se svým fyzickým tělem. Naše fyzické tělo opravdu nemůže existovat bez toho, aniž by byly naplněny jeho základní potřeby. Ale my nejsme tělem. Kým tedy jsme? Kdo jsme? Kardinální otázka. Nejsme-li tělem, kým jsme? Odpověď zní: „Hledejte. Odhalte, kým jste.“

Tvrdím, že nejsme tělem a v mysli vyvstává otázka, zda pro to tvrzení existuje nějaký důkaz. Důkaz je velmi prostý. Naše tělo se neustále mění. Nemáme stejné tělo jako ve svých čtyřech či pěti letech. Změnilo se. Změnila se i naše mysl a způsob myšlení. Nezměnilo se ale pochopení, vědomí toho, že jsme to stále my – ve svém současném těle i ve svém těle ve věku pěti let. Není pochyb o tom, že naše tělo prodělalo velkou změnu, a přesto jsme to stále my jako tehdy v dětství.

Z medicínského pohledu se buňky mění nepřetržitě. Proměna prý dosahuje takové míry, že jde po sedmi letech o zcela jiné tělo, v němž je většina buněk nových, zatímco ty původní odumřely. I po tak zásadní změně jste to však stále vy a vaše mysl o tom vůbec nepochybuje. Přestože vypadáte úplně jinak, víte, že jste tímtéž člověkem, na jehož dětské tělo na fotografii z dětství se díváte. O své existenci nepochybujete. Víte, že jste to stále vy v patnáctiletém těle i ve třiceti letech. Kdo tedy jste, když prochází vaše tělo tak zásadními proměnami? Co je to, co při všech těch změnách vašeho těla i mysli přetrvává?

Každý z nás jednou zemře, až přijde jeho čas. Kdo zemře? Co vlastně zemře? Uvažujete-li logicky a do důsledků, musíte dospět k závěru, že naše těla umírají každým okamžikem. Je to lékařsky prokázáno. V těle stále něco odumírá. Opustí-li tělo poslední energie, která zbývá, nastane smrt fyzického těla. Jde o završení procesu umírání, které probíhalo nepřetržitě po celý život.

Ve skutečnosti jde pouze o smrt vašeho fyzického těla, a ne o smrt vaší existence. Kým tedy jste? Hledejte svoji skutečnou identitu! Vypátrejte ji. Kým jste?

Každý ví, kdy se narodil. Do určitého data jste byli v lůně matky a pak najednou na světě. Vyjít ven z matčina těla jste mohli jen proto, že jste před tím existovali. Co to

bylo za existenci uvnitř matčina těla? Plod v procesu růstu. Jednoho dne došlo během intimního setkání muže se ženou ke vzniku vaší fyzické existence. Byli jste již v tom okamžiku nebo ne? Jestliže jste existovali, pak v jaké formě? Co a jak začalo? Co je tou jinou existencí odlišnou od fyzického těla? Kdo jsme? Co jsme?

Z pohledu biologie není téměř žádný rozdíl mezi tělem právě zemřelého a živého člověka – kromě toho, že vymizelo dýchání a další životní funkce. Přesto je zřejmé, že je určitý člověk mrtvý. Co se při smrti vlastně změní?

Duše se odloučila od fyzického těla. Čím je duše? Kam odešla? V okamžiku smrti je na pochopení už příliš pozdě. Nemůžete to pochopit až v okamžiku smrti, to už je příliš pozdě. Během umírání jste tak pohlceni bolestí a strádáním, že nemáte kapacitu odhalit, kým jste. Nyní je ten čas na to přijít.

Kým jsme? O co vlastně v životě jde? Je velmi zajímavé sledovat, jak se lidé pošetile snaží shromažďovat další a další poznatky o světě. Pochopili jste ale sami sebe? Ne. Jaký potom mají význam všechny ty informace, co jste nahromadili? Jaký mají smysl všechny vaše vědomosti, když nevíte, kým jste?

Jisté je, že nejsme tělem. Tělo se mění, my zůstáváme stejní. Nikdo nepochybuje, že je toutéž osobou, jakou byl například ve třech letech. Co je tím, co se nezměnilo, přestože se tak zásadně proměnilo tělo, mysl, rozumové chápání, naše emoce a vztahy? O proměnlivosti hmotných věcí ani nemluvím – o domech, penězích, situacích, zemích – posuzujeme nyní záležitosti v užším vztahu k nám samým. I skutečnosti nám tak blízké jako je naše tělo, vlasy… – všechno podléhá změně. Avšak proměňuje se i to, že jste? Nejste to stále vy nyní, stejně jako v pětiletém či čtyřletém těle? Pochybuje snad někdo o tom? „Ne, jsem to stále já, “ odpovíte.

Co je to stále totéž? Co to je? Paměť? Vzpomínka? Vzpomínka na co? Všechno se proměňuje, tělo se mění, mysl se mění, intelekt se mění, rozhodovací schopnost se mění… Co je tím stále stejným?

Odpověď na otázku, kým jste, vám vyvstane, když budete stále více následovat pravidla duchovního způsobu života. Důležité je usilovat o ukázněnost, pozorovat své nedostatky, prosit Boha o jejich odstranění a hlouběji a hlouběji si osvojovat princip služby druhým. Bez služby světu kolem se nemůžete osvobodit od vnitřních připoutaností.

.....